

Enne mängib moesekant viisiliga paar tolki, siis laulab ta jutustamise viisi paar sõnu ebf salmi, mängib jäalle viisiliga, sel viisil festab see laua, kuni laul ebf jutt laulmise viisil ilma hääle muutmata otsas on, fest rahwa laul veel mitte riimi ja funstvõbjusseaduse järel ei läi, waid nad jutustavad lauludes, nii et iga osja üle lohe wöib laulda, kui aga natufene mõistetad sõnu soravalt seada ja üks viisil-mängija sääl juures on.

Külades loelised ka veel ei ole, waid föigest liinades, ja rahwas on maal, sagedastega la linnas, üksna harimata, nii et mõni toredate riigitega preili — lugeda ega firjutada ei mõista. Hale lugu, kui rahwas nii harimata on.

Selle pärast on lo nende maal Juntidel ja Mustlaadel nii hää elada. Ajalehtedes loete nüüksi veel viisilist, et Bulearedi linnas saadilud illa veel Juntidele übe-wäddarilist digust teiste alamatega anda ei taha, fest et nad karbamad — ja üksna digusega — kui juba nüüd Juntidel nii palju wöimust on, siis need veel rohkem ilma harimata Rumänia rahvast oma läppade alla kiuwad.

Ka siit rahwa elu tähele pañnes soovin minu, et meie armiad Eesti wennad kodumaal misagi õra ei wäiffs koolide ja rahva harimise eest hoolt sanda.

Teile föigile teravist saates olen ja jään Teile sugulane
Bulearedis.

16. Auguõli 1878.

E. Vären.

Eesti teine üleüldine laulu- ja mängu-pidu aastal 1879.

Sui esimene laulupidu aastal 1869 mõõdas ja hästi korda läinud oli, siis töüsiv veagi pärast seda mõne rahwa sõbra südames see mõte teist pidu asutada. See pidu pidi juba aastal 1875 olema, aga palvekirjad lubamiseks ei joudnud nii laugele. Nüüd pidi ta aasta pärast 1876 olema, aga luba riigimalitsuse läest joudis alles kaks

hund enne pidu aega Tartu, ja selle aja sees ei wöinud ettemälmitamised, laulude firjutamine ja trüllimine ja nootide firjutamine mänguriistadele enam valmis saada. Pidu läksati jäalle üks aasta edasi. Pidukomitee presidendiks mälisti H. von Samson Urwastust. Teda õeldi enam kui muid mõisnilla meie rahwa poolt olevat. Pidu lauluraoamatu firjutamine ja laulujuhatamine pidul anti nende ribade firjutaja hooliks. Mängu-nootide firjutada lostmise ja muusiku-lootide jubatamise pidul wöritis Tartu praost Willigerode oma hoolde. Tööd läksivad edasi ja komitee koosistumised ka. Komitees aga töösivad maidlemised selle üle, mis tervis pidul sisje wöetud raba peals tarvitatama, kui seda üleüldse ettemälmitamiste suludest peals üle jäätma, mis ju ette ei wöinud teada. Tartu Eesti lauluselts Ba-nevnine oli see, kes riigi-valitsuse läest loa oli saanud pidu õra pidada. Tema oli ka see, kes pidukomitee esite valis. Selle seltsi eestseisuse liikmed ja muud Eesti mehed olisid selle poolt, et raha, kui seda peaks üle jäätma, Eesti Kirjameeste seltsile pidi antama kasuliste ja õpetiliste raamatute väljaandmisels. President v. Samson ei olnud sellega rahul, waid tahtis raha mõnel muul viisil rahva lausus pruufida, ja kui tema tahtmine pidukomitees läbi ei läinud, lõi ta end presidendi ametist labii ja temaga ühes fölige komitee imiespanemiseks la praost Willigerode. Herra von Samson sattus pea pärast seda nii hästi pidukomiteega kui Alessandri-kooli pääkomitee presidendi õpetaja Hertiga Juurde sulesõtta Sosha ja Eesti ajalehtedes. Sellest sõjast wöis selgeste näha, et von Samson rahva osja poolt mitte ei olnud, kes ühe kooli västa seisab, mis rahwas waimuharimise edenemisels chitab, see ei wöi la dige rahva sõber olla. Pidukomitee valis nüüd Eesti Postimehe redaktori J. B. Jannseni oma presidendiks. Willigerode väljaastumise läbi langeb fa mängu-lootide talitus minu, nende ribade firjutoja, pääle. Pidu-laulude trüllimine läks wahe ajal oma soodu edasi, ebf küss pean ütlema, et laulude valimine ja üleswöötmine mitte terge ei olnud, kes ma sain soovimisi ühelt ja teise poolt, et peals